

ਸ੍ਰੀ ਬਾਗਵਤੀ ਟੀ ਅਸਟੇਟਸ ਲਿਮਿਟੇਡ

v.

ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ
ਬਨਾਮ
ਫਰਵਰੀ 3, 1995
[ਬੀ.ਪੀ. ਜੀਵਨ ਰੈਂਡੀ ਅਤੇ ਸੁਹਾਸ ਸੀ. ਸੇਨ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਕੇਰਲਾ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਫਾਰੈਸਟਸ (ਵੈਸਟਿੰਗ ਅਤੇ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ) ਐਕਟ, 1971—ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ—ਧਾਰਾ 10 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕਰਨਾ—ਕੀ ਇਸ ਨੂੰ ਅਵੈਧ ਜਾਂ ਅਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ—ਫੈਸਲਾ, ਨਹੀਂ—ਫਾਰੈਸਟ (ਕੰਜਰਵੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ ਰਾਜ ਐਕਟ ਦੀ ਲਾਗੂਕਰਨ ਨੂੰ ਅਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ।

ਧਾਰਾ 8-ਸੀ(3)—ਸਮੀਖਿਆ—ਸ਼ਬਦ 'ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਤਾਰੀਖ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵੇਰਵੇ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਕਾਰਨ'—ਅਰਥ ਅਤੇ ਸੀਮਾ।

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਕੇਰਲਾ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਫਾਰੈਸਟਸ (ਵੈਸਟਿੰਗ ਅਤੇ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ) ਐਕਟ, 1971 ਨੂੰ ਕੇਰਲਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਜਨਮਮ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੱਖੇ ਗਏ ਜੰਗਲਾਤੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਅਗਰੇਰੀਅਨ ਸੁਧਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਉਪਾਯ ਵਜੋਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਸਰ ਨਿਜੀ ਜੰਗਲਾਤ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਵੈਸਟ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਕੇਰਲਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਬੈਂਚ ਨੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 31ਏ ਦੀ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਛਤਰੀ ਦੇ ਬਾਹਰ ਹੋਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਅਤੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ ਨੇ ਇਸ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਤੀ 18.9.1973 ਨੂੰ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਐਕਟਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੁਝ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਧਾਰਾ 3 ਅਧੀਨ ਨਿਜੀ ਜੰਗਲਾਤ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸਿਆਂ ਲਈ ਛੇਟ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਖਿਲਾਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜੋ ਕਿ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਇਸ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੌਜੂਦਾ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਓਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਿ ਕੇਰਲਾ ਐਕਟ ਅਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਜੀ ਜੰਗਲਾਤ ਉੱਤੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਵੈਸਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕੀ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਨਿਜੀ ਜੰਗਲਾਤ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਮੂਲ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਲਈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਓਂ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਇਆ ਮੁੱਖ ਤਰਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਨੇ ਅਗਰੇਰੀਅਨ ਸੁਧਾਰ ਦੇ ਉਪਾਯ ਵਜੋਂ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਇਹ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜੰਗਲਾਤੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੰਡਣਾ ਹੈ।

ਖੇਤੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 20 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਜੰਗਲਾਤ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 10 ਦੁਆਰਾ ਸੋਚੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਵੰਟਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਿਵਾਏ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ; ਇਹ ਕਿ ਜੰਗਲਾਤ (ਸੰਰਕਸ਼ਣ) ਐਕਟ, 1980 ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਬਾਅਦ 1988 ਵਿੱਚ ਸੇਧ ਨਾਲ ਜੰਗਲਾਤ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਆਵੰਟਨ ਅਸੰਭਵ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਚੁੱਕੀ ਐਕਟ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੂਰਾ ਐਕਟ ਅਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਜੰਗਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਜਨਮਨ ਵਿੱਚ 550 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਲੈਣ ਦੀ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇ

ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਕਿ ਉਸ ਨੇ 10 ਮਈ, 1971 ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਕੇਰਲ ਜੰਗਲਾਤ (ਵੈਸਟਿੰਗ ਅਤੇ ਆਵੰਟਨ) ਐਕਟ, 1971 ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਫੀ ਅਤੇ ਇਲਾਇਚੀ ਉਗਾਈ ਸੀ; ਕਿ ਉਸ ਨੇ 1974 ਤੋਂ ਅਗੇ ਉਸ ਪੈਦਾਕਾਰ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਮੂਲ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਅਧੀਨ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਹੱਦ ਦੇ ਵੈਸਟ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਉਕਤ ਹੱਦ 'ਤੇ ਅਤਿਕ੍ਰਮਣ ਕੀਤਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਅਧੀਨ ਉਚਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿ ਉਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਵੈਸਟ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਨਿੱਜੀ ਜੰਗਲਾਤ ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 2(ਐਫ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੰਗਲਾਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਖਿਲਾਫ ਰਾਜ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜੋ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਰਾਜ ਦੇ ਤਰਕ ਨੂੰ ਕਿ ਲੀਜ਼ ਦਾ ਉਕਤ ਸਮਝੌਤਾ ਕਲੈਕਟਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਦਰਾਸ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਜੰਗਲਾਤਾਂ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸੀ, ਲੀਜ਼ ਨਾ ਸਿਰਫ ਖਾਲੀ ਸੀ ਪਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਲੀਜ਼ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਗੱਲ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਬੈਂਚ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ 7.8.1963 ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ 10.5.1971 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਕਤ ਹੱਦ ਨੂੰ ਪੈਦਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਗਿਆ, ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਸਵਾਲ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ।

ਨਵੰਬਰ, 1983 ਵਿੱਚ, ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ 39 ਦੇ 1983 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 8-ਏ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਵੀਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 8-ਬੀ ਅਤੇ 8-ਡੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ। ਧਾਰਾ 8-ਸੀ(3) ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ। ਰਾਜ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਦਾ ਆਧਾਰ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤਾਰੀਖ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵੇਰਵੇ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਸੀ। ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਪੀਲ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਖਿਲਾਫ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ

ਫੈਸਲਾ: 1. ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੇਰਲ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ, ਕਾਫੀ ਹੱਦ ਤਕ, ਕੇਰਲ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਫਾਰੈਸਟਸ (ਵੈਸਟਿੰਗ ਅਤੇ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ) ਐਕਟ, 1971 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 10 ਵਿੱਚ ਸੋਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਅਸਫਲਤਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਜਾਂ ਅਸੰਵਿਧਾਨਿਕ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਫਾਰੈਸਟ (ਕੰਜਰਵੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1980 ਕੇਰਲ ਐਕਟ ਨੂੰ ਅਕਾਰਜ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ। ਕੰਜਰਵੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਜੰਗਲਾਂ ਦੀ ਸਾਫ-ਸਫਾਈ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਸਾਫ-ਸਫਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਪਾਬੰਦੀ ਸਰਾਸਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਯੋਗ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਫਾਰੈਸਟ (ਕੰਜਰਵੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ ਵਿੱਚ 1988 ਦਾ ਸੋਧ ਵੀ ਰਾਜ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਅਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ। ਧਾਰਾ 10 ਸਰਕਾਰ ਅਧੀਨ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੈਸਟ ਹੋਏ ਸਾਰੇ ਨਿੱਜੀ ਜੰਗਲਾਤੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਜਾਂ ਵੰਡ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦਾ ਪਰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਅਤੇ ਉਥੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਨ ਲਈ ਹਾਸਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜੰਗਲਾਤ ਦਾ ਉਚਿਤ ਹਿੱਸਾ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ ਜਾਂ ਰਜਿਸਟਰੀ ਉੱਤੇ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਕੇਰਲ ਦੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਅਨੂ ਬਨਾਮ ਗੁਲਿਓਰ ਰੇਅਨਸ ਸਿਲਕ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, [1974] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 671, ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਭੀਮ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ, [1985] ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 862, ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

2. ਕੇਰਲ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਫਾਰੈਸਟਸ (ਵੈਸਟਿੰਗ ਅਤੇ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ) ਐਕਟ, 1971 ਦੀ ਧਾਰਾ 8-ਸੀ(3) ਵਿੱਚ 'ਡਾਟਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ' ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਕਾਰਨ' ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਇਹ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਡਾਟਾ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ

ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਸੇ ਸਮੱਗਰੀ ਜਾਂ ਉਸੇ ਸਬੂਤ ਉੱਤੇ ਰਾਏ ਦੀ ਬਦਲੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਬਣਾਈ ਨਹੀਂ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਕੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦ ਤਕ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜਾ ਆਧਾਰ ਬਣਾਇਆ ਨਾ ਜਾਵੇ। [845-ਐਫ-ਐਚ] ਸਿਵਲ ਓਰੀਜਨਲ ਜੁਰਿਸਡਿਕਸ਼ਨ : ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 974 ਦਾ 1991।

(ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲੇਖ 32 ਅਧੀਨ).

ਨਾਲ

ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 419 ਦਾ 1989

ਅਤੇ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 120 ਦਾ 1986

ਆਰ.ਐਫ. ਨਰੀਮਨ, ਏ.ਐਸ. ਨੰਬਿਆਰ, ਏ.ਐਮ. ਸਿੰਘਵੀ, ਜੀ. ਵਿਸ਼ਵਨਾਥ ਅਯਰ, ਜੇਸਫ ਵੈਲਾਪੱਲੀ, ਪੀ.ਪੀ. ਮਲਹੋਤਰਾ, ਏ.ਕੇ. ਵਰਮਾ, ਐਸ. ਸੁਕੁਮਾਰਨ, ਪੀ.ਡੀ. ਤਿਆਗੀ ਲਈ ਜੇ.ਬੀ.ਡੀ. & ਕੰ. ਐਸ.ਵਾਸੁਦੇਵਨ, ਪੀ.ਕੇ. ਮਨੋਹਰ, ਸੁਧੀਰ ਗੋਪੀ, ਐਮ.ਐਮ. ਕਸ਼ਯਪ, ਮਿਸ ਬੇਬੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ, ਕੇ.ਵੀ.ਵਿਸ਼ਵਨਾਥਨ, ਐਸ.ਆਰ. ਸੇਤੀਆ, ਕੇ.ਐਸ. ਸੇਹਨ, ਐਮ.ਏ. ਫਿਰੋਜ਼., ਐਮ.ਟੀ.ਜਾਰਜ, ਐਸ.ਡੀ. ਸ਼ਰਮਾ, ਵੀ.ਕੇ. ਵਰਮਾ, ਸੀ.ਵੀ.ਐਸ. ਰਾਓ, ਅਤੇ ਟੀ.ਸੀ. ਸ਼ਰਮਾ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ.

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ

ਬੀ.ਪੀ. ਜੀਵਨ ਰੈਂਡੀ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸੀ) ਨੰ. 974 ਦਾ 1991 ਅਤੇ 419 ਦਾ 1989.

ਕੇਰਲਾ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਫਾਰੈਸਟਸ (ਵੈਸਟਿੰਗ ਅਤੇ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ) ਐਕਟ, (ਐਕਟ 26 ਦਾ 1971) ਕੇਰਲਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਜਨਮਨ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੱਖੇ ਗਏ ਜੰਗਲਾਤੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ੀ ਸੁਧਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਉਪਾਯ ਵਜੋਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਐਕਟ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਜੰਗਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੈਸਟ ਹੋਈ ਜੰਗਲਾਤੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਵਾਲੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ੀਕਰਮੀਆਂ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ੀ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੂੰ ਖੇਤੀ ਲਈ ਅਸਾਈਨ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ। ਧਾਰਾ 10 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਵੈਸਟ ਹੋਈ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਜੰਗਲਾਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਸੇਵਾ ਕਰੇਗੀ ਜੋ ਕ੍ਰਿਸ਼ੀ ਜਾਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ੀ ਆਬਾਦੀ ਦੀ ਭਲਾਈ ਜਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ। ਵੈਸਟ ਹੋਈ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਜੰਗਲਾਤਾਂ ਦਾ ਬਾਕੀ ਹਿੱਸਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ੀਕਰਮੀਆਂ, ਕ੍ਰਿਸ਼ੀ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ, ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਕਬੀਲਿਆਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਆਪਣੀ ਜੀਵਿਕਾ ਦੇ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ ਖੇਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ ਅਤੇ ਉਥੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰੀ ਜਾਂ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਅਸਾਈਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ "ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਇਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਸੂਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।" ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇਹ ਐਕਟ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਜੰਗਲਾਤਾਂ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਵੈਸਟ ਹੋ ਗਿਆ, ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਕੇਰਲਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਕੇਰਲਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲੇਖ 31ਏ ਦੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਛਤਰੀ ਦੇ ਬਾਹਰ ਹੋਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ, ਜੋ ਫੈਸਲਾ ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1973 ਕੇਰਲਾ 63 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਕੇਰਲਾ ਦੇ ਰਾਜ ਨੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੇ, ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਸਤੰਬਰ 18, 1973 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ, ਕੇਰਲਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਇਸ

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੇਰਲਾ ਦੇ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੁਲੀਅਰ ਰੇਅਨਸ ਸਿਲਕ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, [1974] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 671 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਮੁੱਖ ਫੈਸਲਾ ਪਾਲੇਕਰ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਵੀ.ਆਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਅਯਰ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ ਨੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ।

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੇਰਲਾ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕੁਝ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਜੰਗਲ ਖੇਤਰਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰ ਸਕਣ ਅਤੇ ਵੇਸਟਿਡ ਜੰਗਲਾਂ ਦੇ ਆਵੰਟਨ ਲਈ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਤਿਆਰ ਕਰ ਸਕਣ। ਉਕਤ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਰਕਾਰ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਆਵੰਟਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ। ਜਵਾਬੀ-ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੁੱਲ 2,26,975 ਹੈਕਟੇਅਰ ਖੇਤਰ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਅਧੀਨ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ 4000 ਹੈਕਟੇਅਰ ਆਦਿਵਾਸੀਆਂ, ਸਰਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸੁਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ 6,878 ਹੈਕਟੇਅਰ ਦਾ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਰੈਵੇਨਿਊ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਲਈ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। 8000 ਹੈਕਟੇਅਰ ਦਾ ਖੇਤਰ ਕਬਜ਼ਾਕਾਰਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਸੰਸਦ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ-III ਦੀ ਐਂਟਰੀ 17A ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਜੰਗਲ (ਸੰਰਕਸ਼ਣ) ਐਕਟ, 1980 ਨੂੰ ਅਧਿਨਿਯਮਿਤ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਜੰਗਲਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੂਚੀ-II ਵਿੱਚ ਸੀ ਪਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ 42ਵੇਂ (ਸੋਧ) ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਨੂੰ ਸੂਚੀ-II ਤੋਂ ਹਟਾ ਕੇ ਸੂਚੀ-III ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੰਗਲ (ਸੰਰਕਸ਼ਣ) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ "(ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕੋਈ ਵੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪੂਰਵ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਕੋਈ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ (i) ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਿਜ਼ਰਵਡ ਜੰਗਲ (ਉਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ "ਰਿਜ਼ਰਵਡ ਜੰਗਲ" ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ) ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ, ਰਿਜ਼ਰਵਡ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਾ ਰਹੇ; (ii) ਕਿਸੇ ਜੰਗਲ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਕਿਸੇ ਗੈਰ-ਜੰਗਲ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕੇ"। ਧਾਰਾ 2 ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 2 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ 'ਗੈਰ-ਜੰਗਲ ਉਦੇਸ਼' ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜੰਗਲ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਜੰਗਲਾਤ ਲਈ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਤੋੜਨਾ ਜਾਂ ਸਾਫ ਕਰਨਾ। ਸੰਰਕਸ਼ਣ ਐਕਟ ਦੀ ਅਧਿਨਿਯਮਤਾ ਨੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੇਰਲਾ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਕਤ ਜੰਗਲ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਖੇਤੀ ਲਈ ਆਵੰਟਿਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਖੇਤੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਜੰਗਲ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਸਾਫ-ਸਫਾਈ ਸੀ - ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਾਫ-ਸਫਾਈ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪੂਰਵ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੰਭਵ ਸੀ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਜੰਗਲ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਅਜਿਹੇ ਹੀ, ਭਾਵ, ਜੰਗਲ ਵਿਕਾਸ ਸਮੇਤ ਆਵੰਟਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਲ 1988 ਵਿੱਚ, ਸੰਸਦ ਨੇ ਜੰਗਲ (ਸੰਰਕਸ਼ਣ) ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਜੰਗਲ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਿਜੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਏਜੰਸੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੰਗਠਨ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦੇਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕੀਤੀ। ਧਾਰਾ 2 ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਵੀ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਇੰਟਰ ਅਲੀਆਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਗੈਰ-ਜੰਗਲ ਉਦੇਸ਼' ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਦੁਬਾਰਾ ਜੰਗਲਾਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠੇ, ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੇਰਲਾ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਿਜੀ ਜੰਗਲ ਅਜੇ ਤੱਕ ਰਿਜ਼ਰਵਡ ਜਾਂ ਆਵੰਟਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੁਆਰਾ ਸੋਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਿਵਾਏ ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸੇ ਗਏ ਛੋਟੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਆਵੰਟਨ ਦੇ।

ਐਕਟ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੁਝ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਧਾਰਾ 3 ਅਧੀਨ ਨਿੱਜੀ ਜੰਗਲਾਤ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸਿਆਂ ਲਈ ਛੋਟ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਖਿਲਾਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜੋ ਕਿ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਕੁਝ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਛੱਡ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੁਖ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕਿ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਫਿਰ ਕੁਝ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਿਖਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਆਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਿਖਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਓਂ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੇਰਲ ਐਕਟ ਨੂੰ ਅਸੰਵਿਧਾਨਿਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਐਲਾਨ ਅਤੇ ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੇਸਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੇ ਨਿੱਜੀ ਜੰਗਲਾਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਹੇ ਗਏ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਜੰਗਲਾਤ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ

ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਿਖਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਮੁੱਖ ਤਰਕ ਇਹ ਹੈ; ਐਕਟ ਇੱਕ ਕ੍ਰਿਸੀ ਸੁਧਾਰ ਦਾ ਉਪਾਯ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਕ੍ਰਿਸੀ ਸੁਧਾਰ ਦਾ ਉਪਾਯ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 31ਏ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਨੇ ਵੰਚਿਤ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜੰਗਲਾਤ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਖੇਤੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬੀਸ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਜੰਗਲਾਤ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 10 ਦੁਆਰਾ ਸੋਚੇ ਗਏ ਅਨੁਸਾਰ ਸੌਂਪਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ। ਸਰਕਾਰ ਜੰਗਲਾਤ ਦੀ ਦੌਲਤ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਲਕ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੇਸਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕਰੇ ਗਏ ਜੰਗਲਾਤ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵੰਡ/ਸੌਂਪਣ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੰਗਲ (ਸੰਭਾਲ) ਐਕਟ, 1980 ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਨਾਲ, ਜੰਗਲਾਤ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਸੌਂਪਣ ਅਸੰਭਵ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਵਿਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਅਜਿਹੇ ਵੱਡੇ ਖੇਤਰਫਲ ਦੇ ਜੰਗਲਾਤ ਦੀ ਸਾਫ-ਸਫਾਈ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਵੇਗੀ। ਅਜਿਹੇ ਵੱਡੇ ਖੇਤਰਫਲ ਦੇ ਜੰਗਲਾਤ ਦੀ ਵਧਾਈ ਤੋਂ ਰਾਜ ਦੇ ਇਕੋਲੋਜੀ ਅਤੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਉੱਤੇ ਅਸਰ ਪੈਣਾ ਹੈ, ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹਾਸਲ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਚੂੰਕਿ ਐਕਟ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਅਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਪੂਰਾ ਐਕਟ ਅਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਜੰਗਲਾਤ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਹਾਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਨੌਵੇਂ ਸ਼ਡਿਊਲ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ (ਸੀਰੀਅਲ ਨੰ. 146 ਤੇ) ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ 40ਵੇਂ (ਸੇਧ) ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ, ਉਪਰੋਕਤ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ। ਨਾ ਹੀ ਇਸਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਸੇਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਨੌਵੇਂ ਸ਼ਡਿਊਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਨੁਚਛੇਦ 31ਬੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਓਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਓਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹੋਰ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੇਰਲ ਐਕਟ ਅਤੇ ਜੰਗਲ (ਸੰਭਾਲ) ਐਕਟ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਈਰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਅਸੰਗਤਤਾ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

ਕੇਰਲਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਨਿੱਜੀ ਜੰਗਲਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਦਿਨ ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਵੇਸਟ ਕਰਦੀ ਹੈ। "ਨਿਯੁਕਤ ਦਿਨ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ 10ਵਾਂ ਦਿਨ ਮਈ, 1971 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਅ) ਅਨੁਸਾਰ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਿਕ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਅੰਤਤਃ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਤੰਬਰ 1973 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਲਗਭਗ ਸੋਲ੍ਹੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੁਝ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਹੁਣ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਿਕ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਮੁੜ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਆਏ ਹਨ, ਬੇਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ। ਹੁਣ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁੱਖ ਆਧਾਰ ਦਾ ਸਾਰ, ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਨੁਸਾਰ ਸੋਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਧਿਗ੍ਰਹਿਤ ਜੰਗਲ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਅਸਾਈਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ ਵੀ ਵੀਹ ਸਾਲ ਬੀਤ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਐਕਟ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਅਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਵਰ੍ਹੇ 1980 ਵਿੱਚ ਫਾਰੈਸਟ (ਕੰਜਰਵੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ ਦੀ ਪਾਸਿੰਗ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਬਾਅਦ 1988 ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਸੇਧ ਨੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਾਸਲ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਐਕਟ ਇੱਕ ਕ੍ਰਿਸੀ ਸੁਧਾਰ ਦੇ ਉਪਾਯ ਵਜੋਂ ਅਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਖਾਲੀ ਅਤੇ ਸਾਫ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਦਾ ਇੱਕ ਉਪਾਯ ਬਣ ਕੇ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਭਾਗ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਪੂਰੀ ਯੋਜਨਾ/ਐਕਟ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਲਈ ਵਕੀਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਿ ਕੇਰਲਾ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਫਾਰੈਸਟ (ਕੰਜਰਵੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1980 ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਅਧੀਨ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਕਦੇ ਵੀ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ। ਚੂੰਕਿ ਇਹ ਜੰਗਲ ਦੌਲਤ 'ਤੇ ਬੈਠੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਇਸ ਕੋਲ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਦੀ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਗ਼ਾਲਿਅਰ ਰੇਅਨਸ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸ਼ਣਾ ਅਯਰ, ਜੇ. ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਮਨਲਿਖਿਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ 'ਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਨਿਰਭਰਤਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ:

"ਅਸੀਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਥੇ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹਾਂਗੇ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਹ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਿਧੇਯਕ ਕ੍ਰਿਸੀ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਖਾਕਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਮੂਲ ਤੱਤ ਨੂੰ

ਦੇਖੋਗੀ ਨਾ ਕਿ ਕੇਵਲ ਇਸਦੇ ਬਾਹਰੀ ਰੂਪ ਨੂੰ। ਅਦਾਲਤ ਨੇੜੇ ਤੋਂ ਅਧਿਐਨ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਕੇਵਲ ਕ੍ਰਿਸੀ ਸੁਧਾਰ ਦਾ ਮੁਖੰਦਾ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਲੇਬਲ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੀ ਪਕੜ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿਸੀ ਸੁਧਾਰ ਇੱਕ "ਤੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਭੁਮ ਜਾਂ ਅਸਲੀਅਤ ਦਾ ਵਾਅਦਾ" ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਸੀ ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭੋਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਦੋਂ ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਦਾ ਛਲ ਹੈ, ਪਰ ਇਸੇ ਸਮੇਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚਤੁਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਸਮਝ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਧਾਂਤ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿ ਰਾਜ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਕਾਈ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਉਦਯਮ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਕਾਈ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਉਦਯਮ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਸੀ ਜਾਂ ਪਿੰਡ ਦੀ ਭਲਾਈ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਆਰਟੀਕਲ 31ਏ ਦੀ ਰਾਖੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕ੍ਰਿਸੀ ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਧਿਗ੍ਰਹਿਤ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਕ੍ਰਿਸੀ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਵਰਤੋਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੇਵਲ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਧਿਗ੍ਰਹਿਤ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਸੀ ਸੁਧਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸੁਧਾਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਅਧਿਗ੍ਰਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰਤ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜੰਗਲਾਤ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ "ਕ੍ਰਿਸੀ ਜਾਂ ਕ੍ਰਿਸੀ ਆਬਾਦੀ ਦੀ ਭਲਾਈ ਜਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਵੇਗਾ" ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ ਕਿ ਕੇਵਲ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜੰਗਲਾਤ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਸੀ ਜਾਂ ਕ੍ਰਿਸੀ ਆਬਾਦੀ ਦੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਰ ਜੰਗਲਾਤ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਆਮਦਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਹੁੰਦਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਦਿਸਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਵਾਧੂ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਕ੍ਰਿਸੀ ਜਾਂ ਕ੍ਰਿਸੀ ਆਬਾਦੀ ਦੀ ਭਲਾਈ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ 'ਤੇ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਰ ਇੱਥੇ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਪੜ੍ਹਨ ਉੱਤੇ ਜੰਗਲਾਤ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ ਕੇਵਲ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਸੀ ਜਾਂ ਕ੍ਰਿਸੀ ਆਬਾਦੀ ਦੀ ਭਲਾਈ ਜਾਂ ਕ੍ਰਿਸੀ ਸੁਧਾਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਹਾਇਕ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਕ੍ਰਿਸੀ ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਅਧਿਗ੍ਰਹਿਤ ਜੰਗਲਾਤ ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਉਸ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਉਹ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਛੱਡੇ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਧਾਰਾ 17 ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਹਨ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਜਾ ਸਕੇ ਹਨ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਸੀ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਮਲ ਉੱਤੇ ਰੋਕ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਸੀ ਕੇਰਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਲ ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੈਧ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ-ment ਨੂੰ ਸਟੀਕ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣੇ ਪੈਣਗੇ ਖੇਤੀ ਸੁਧਾਰਾਂ ਦਾ ਜੋ ਕਿ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸਲਾਹ ਕਿਉਂਕਿ ਜੰਗਲ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖਦਸ਼ਾ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਹੈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜੰਗਲਾਂ ਨੂੰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ ਸਾਲ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਅਤੇ ਅਰਥਾਤ ਦੇ ਮਾਲੀਏ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ 'ਤੇ ਜਾਣ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਉੱਗ ਰਹੀ ਲੱਕੜ ਨੂੰ ਕੱਟ ਕੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੇਚ ਕੇ ਰਾਜ ਕਰੋ ਕਲਾ ਦੇ ਤਰਕ ਨੂੰ ਹਰਾਓ। ਖੁਦ 31 ਏ. ਪਰ ਕੋਈ ਅਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ appn:hension ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਓ ਕਿਉਂਕਿ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਖੇਤੀ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਨੂੰ ਠੇਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਵੀ ਦਰ। ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ-... ment ਸਿਰਫ ਕੱਟ ਕੇ ਅਤੇ ਵੇਚ ਕੇ ਪੈਸੇ ਕਮਾਉਣ 'ਤੇ ਚੱਲਦਾ ਹੈ s.10 ਦੇ ਅੰਦਰ s.10 ਵਿਚ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਖੇਤੀ ਸੁਧਾਰ ਦੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜੰਗਲਾਂ 'ਤੇ ਉਗਾਈ ਗਈ ਲੱਕੜ। ਸਮੇਂ ਦੀ ਵਾਜਬ ਮਿਆਦ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪੀੜਤ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇਗਾ ਕਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸਟੈਲ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰੇ ਅਤੇ s.10 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰੇ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਜੰਗਲਾਂ ਨੂੰ ਮੋੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ s.10 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੇ ਬਾਹਰ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਰਾਜ ਨੂੰ ਰੋਕ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਜਿਹੇ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨਾਮਿਆਂ ਤੋਂ।"

ਅਸੀਂ ਅਰਜ਼ੀਦਾਰਾਂ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੇਰਲ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਧਾਰਾ 10 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲਿਤ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਲਈ ਕੋਈ ਅਧਾਰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਅਸਫਲਤਾ ਅਧਿਨਿਯਮ ਨੂੰ ਬੇਕਾਰ ਜਾਂ ਅਸੰਵਿਧਾਨਿਕ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਅਧਿਨਿਯਮ ਨੂੰ ਬੇਕਾਰ ਜਾਂ ਅਸੰਵਿਧਾਨਿਕ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਿਦਾਂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਵੀ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਕਿ ਜੰਗਲਾਤ (ਸੰਰੱਖਿਆ) ਅਧਿਨਿਯਮ ਨੇ ਕੇਰਲ ਅਧਿਨਿਯਮ ਨੂੰ ਅਕਾਰਜ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸੰਰੱਖਿਆ ਅਧਿਨਿਯਮ ਜੰਗਲਾਂ ਦੀ ਸਾਫ-ਸਫਾਈ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਸਾਫ-ਸਫਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਰੁਕਾਵਟ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਯੋਗ ਹੈ। ਜੰਗਲਾਤ (ਸੰਰੱਖਿਆ) ਅਧਿਨਿਯਮ ਵਿੱਚ 1988 ਦਾ ਸੋਧ ਵੀ ਰਾਜ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ। ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 10 ਸਰਕਾਰ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਪੂਰੀ ਨਿਜੀ ਜੰਗਲਾਤ ਭੂਮੀ (ਅਧਿਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਵੇਸਟਿੰਗ) ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਵੰਡ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਪਰ ਕੇਵਲ ਇਸ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜੰਗਲਾਤ ਦਾ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਹਿੱਸਾ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਭੂਮੀ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਸਹਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ ਜਾਂ ਰਜਿਸਟਰੀ ਉੱਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਕੁੱਝ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀਦਾਰਾਂ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੇ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਵਾਂ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਜੰਗਲਾਤ (ਸੰਰੱਖਿਆ) ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬੰਧਨ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਅਧਿਨਿਯਮ ਨੂੰ ਬੇਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਅਯਰ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀਦਾਰਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਾਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, "ਤਾਂ ਪੀੜਤ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਰਾਜ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।" ਅਰਜ਼ੀਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲਿਤ ਪੀੜਤ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ 10 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲਿਤ ਜੇਕਰ ਜੰਗਲਾਤ ਭੂਮੀ ਨੂੰ ਰਿਜ਼ਰਵ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਕਿ "ਜੇ ਜੰਗਲਾਤ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਮੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਰਾਜ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਜਾਂ ਤੋਂ ਰੋਕ ਸਕਦੀ ਹੈ"। ਇਹ ਸਭ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਏ ਉਚਿਤ ਧਿਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗੀ, ਕੇਰਲ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ।

ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸਕੇ ਜਿਥੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਨੂੰ ਅਵੈਧ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹਾਸਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਾਂ ਕਿ ਇਸਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਮਲ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ/ਅਨੁਮਤੀ ਲੈਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਭੀਮ ਸਿੰਘਜੀ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ, [1985] ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 862 ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਟਿੱਪਣੀਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਹਿ ਸਕਣ ਕਿ ਨੈਵੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਐਕਟ ਨੂੰ ਬਚਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਮੂਲ ਸੰਰਚਨਾ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਥੇ ਉਹਨਾਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕਤਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਕਿਹਾ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ।

ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 120 ਦਾ 1986 :

ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਖਿਲਾਫ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਇੱਕ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦਿਆਂ ਇਸਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਅਗਸਤ 3, 1983 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ

ਦਿੱਤਾ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਅਗਸਤ 7, 1963 ਨੂੰ ਵੈਕੂਨਾਡੂ ਕੋਵਿਲਕਮ ਦੇ ਕਰਤਾ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਮੈਂਬਰ ਨਾਲ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਕਿਹੇ ਕੋਵਿਲਕਮ ਦੀ 550 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਲੈਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਹੱਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮਈ 10, 1971 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 215 ਏਕੜ 'ਤੇ ਕਾਫੀ ਅਤੇ 225 ਏਕੜ 'ਤੇ ਕਾਰਡੋਮਮ ਉਗਾਇਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕੇਰਲ ਜੰਗਲਾਤ (ਵੈਸਟਿੰਗ ਅਤੇ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ) ਐਕਟ, 1971 ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹੋਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ 1974 ਤੋਂ ਅਗੇ, ਯਾਨੀ ਜਦੋਂ ਪਲਾਂਟੇਸ਼ਨ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇਣ ਲੱਗ ਪਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਪਲਾਂਟੇਸ਼ਨ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਅਧੀਨ ਕਰੇ ਹੱਦ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਵੈਸਟ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਿਆਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਕਰੇ ਹੱਦ 'ਤੇ ਅਤਿਕ੍ਰਮਣ ਕੀਤਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਅਧੀਨ ਉਚਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਓ.ਏ. 139 ਦਾ 1977 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਉਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਧਾਰਾ 2(f) ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਨਿਜੀ ਜੰਗਲ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਜੀ ਜੰਗਲ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਸੀ। ਮਈ 25, 1981 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨਾਲ ਫੋਰੈਸਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਜਿਸ ਖਿਲਾਫ ਕੇਰਲ ਦੇ ਰਾਜ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ ਐਮ.ਐਫ.ਏ. ਨੰਬਰ 1 ਦਾ 1982 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਜਿਸ ਨੇ ਅਪੀਲ ਸੁਣੀ ਉਸ ਨੇ ਅਗਸਤ 3, 1983 ਨੂੰ ਉਸੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦਿੱਤੀ। ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਅੱਗੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇੱਕ ਦਾਅਵੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਲੈਕਟਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਬਿਨਾਂ 'ਤੇ ਲੀਜ਼ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਲੀਜ਼ ਨਾ ਸਿਰਫ ਖਾਲੀ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਲੀਜ਼ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਗੱਲ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਨੇ ਓ.ਐਸ.1/64 ਦੀ ਫਾਇਲ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਜਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਪਾਲਘਾਟ ਵੱਲੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਰਿਸ਼ੀਵਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਏ-20 ਅਤੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਸਾਲ 1973 ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਪਚਾਰਿਕ ਲੀਜ਼ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 'ਤੇ ਹੋਏ ਉਲਲੇਖਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਵੀ Exh 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਏ-8, 9 ਨਵੰਬਰ 1963 ਦੀ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਰਸੀਦ ਕੋਵਿਲਕਰਨ ਦੇ ਕਰਿਆਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਬੈਂਚ ਨੇ ਰੱਖੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ 7 ਅਗਸਤ, 1963 ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐਫ 10 ਮਈ, 1971 ਤੱਕ। ਇਹ ਆਰਡਰ ਐਫਐਮਐਲ ਬਣ ਗਿਆ, ਬਿਨਾਂ ਸਵਾਲ ਕੀਤੇ ਨਾਲ ਰਾਜ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਹੋਰ।

18 ਨਵੰਬਰ, 1983 ਨੂੰ, ਕੇਰਲ ਦੇ ਗਵਰਨਰ ਨੇ ਇੱਕ ਅਧਿਨਿਯਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕਿ ਅਧਿਨਿਯਮ ਨੰਬਰ 39 ਦੇ 1983 ਦੇ ਸੋਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਅਧਿਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 8-ਏ ਦੇ ਬਾਅਦ ਨਵੇਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 8-ਬੀ, 8-ਸੀ ਅਤੇ 8-ਡੀ ਨੂੰ ਜੋੜਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 8-ਬੀ ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 8-ਸੀ(3), ਜੋ ਸਾਡੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ, ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਹੈ। "(3) ਇਸ ਅਧਿਨਿਯਮ ਜਾਂ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1963 (ਕੇਂਦਰੀ ਅਧਿਨਿਯਮ 36 ਦੇ 1963), ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ, ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਹੋਵੇ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਜਾਂ ਹੁਕਮ [ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਉਲਲੇਖਿਤ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ] ਕਿਸੇ ਨਿਜੀ ਜੰਗਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਤੱਥਾਂ ਜਾਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਦਬਾਅ ਜਾਂ ਗਲਤ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਕਾਰਨ, ਜਾਂ ਸਬੰਧਿਤ ਡੇਟਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਕਾਰਨ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲੇ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਾ ਕਰ ਸਕਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜੋ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲੇ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਹੋਵੇ, ਕੇਰਲ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਫਾਰੈਸਟਸ (ਵੈਸਟਿੰਗ ਅਤੇ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ) ਸੋਧ ਅਧਿਨਿਯਮ, 1983 ਦੇ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲੇ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

(ਕਾਰਜਾਤ ਪੁਸਤਕ ਤੋਂ ਉਧਰਿਤ)

ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੂਲ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ 'ਤੇ

ਲਗਾਤਾਰ ਅਧਿਨਿਯਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਜੇ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਸੈਕਸ਼ਨ 8-ਸੀ(3) ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਂਦਿਆਂ, ਕੇਰਲਾ ਦੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 3 ਅਗਸਤ, 1983 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਬੇਮੇਨ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜੋ ਉਸ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਦੋ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ 3 ਅਗਸਤ, 1983 ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਿਆਂਕਾ ਨੇ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 17 ਸਤੰਬਰ, 1985 ਦੇ ਚੁਣੌਤੀਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਫਾਇਲ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 8-ਸੀ(3) ਦੇ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਤਿੰਨ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਆਦੇਸ਼ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ:

(1) ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਦਬਾਅ ਜਾਂ ਗਲਤ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਕਾਰਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ;

(2) ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤਾਰੀਖ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਵੇਰਵੇ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਜਾਂ

(3) ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲੇ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੀ ਸੀ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੂਜੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ, ਭਾਵ, ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਡੇਟਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵੇਰਵੇ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ, ਇੱਕ ਤੱਥ ਜੋ ਚੁਣੌਤੀਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਪਹਿਲੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਿਆਂਕਾ ਅੱਗੇ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਦਾਅਵਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਲਿਆਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ 1963 ਵਿੱਚ ਐਕਸ. ਏ-5 ਦੇ ਨਫ਼ਾਜ਼ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮਦਰਾਸ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਫਾਰੈਸਟਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਅਧੀਨ ਲੋੜੀਂਦਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਲੈਕਟਰ ਦੀ ਪੂਰਵ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਿਆਂਕਾ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਅੱਗੇ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਅਪੀਲ ਸੁਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਿਆਂਕਾ ਨੇ ਮਦਰਾਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਗੱਲ ਕਹੀ, ਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਲੀਨੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਲੈਕਟਰ ਦੀ ਪੂਰਵ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬੇਕਾਰ ਅਤੇ ਅਵੈਧ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹਾਲਾਤ ਕਈ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਭਾਵ, ਕਿ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਮਦਰਾਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਅਲੀਨੇਸ਼ਨ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਜੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕੀ ਇਹ ਕਲੈਕਟਰ ਦੀ ਪੂਰਵ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਈ ਸਵਾਲ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਿਆਂਕਾ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਸੰਬੰਧਿਤ ਡੇਟਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵੇਰਵੇ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਵਿਗਾੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੱਚਮੁੱਚ, ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਡੇਟਾ ਜਾਂ ਵੇਰਵੇ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਸੇ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ, ਜੋ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸੀ, ਚੁਣੌਤੀਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਕਿ ਸ਼ਬਦ, "ਸੰਬੰਧਿਤ ਡੇਟਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵੇਰਵੇ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਕਾਰਨ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤਾਰੀਖ ਜਾਂ ਵੇਰਵੇ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਇਹ ਉਸੇ ਸਮੱਗਰੀ ਜਾਂ ਉਸੇ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਰਾਏ ਦੀ ਸਿਰਫ ਬਦਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਕਿ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ 3 ਅਗਸਤ, 1983 ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਸਮੀਖਿਆਅਤੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਕੇ ਰੱਖਣਾ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਣਪਛਾਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤਹਿਤ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਜੀ ਸਿਰਫ ਅਗਸਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ 3, 1983, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਅਜੇ ਬਾਕੀ ਹੈ, ਪਰ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, 3 ਅਗਸਤ, 1983 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬਾਹਰ

ਉਪਰੋਕਤ ਦੇਖਦਿਆਂ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭਾਵ, ਕੇਰਲ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਸੈਕਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਵਾਲੇ ਲਗਾਤਾਰ ਅਧਿਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ।

ਅਨੁਸਾਰ, ਅਸੀਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਗਸਤ 3, 1983 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨਾਲ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਹਾਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਥੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਚਾਰੇ ਅੰਤਰਿਮ ਜਾਂ ਅੰਤਿਮ, ਉਹ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ।

ਆਰ.ਏ.

ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਮਨਜ਼ੂਰ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate